

Hr. Aage Frandsen stillede regeringen tre spørgsmål, som hr. Aage Frandsen bad mig om at besvare her under forespørgslen.

Til det første spørgsmål: Skal reglerne være gennemskuelige og klare? Ja, det er klart regeringens opfattelse. Man skal kunne få overblik, man skal kunne gøre sig klart, hvad det er for en regulering, der gennemføres. Det er også regeringens opfattelse.

Skal retssikkerheden være i orden? Ja, det er regeringens opfattelse. Det er et balancepunkt, og balancepunktet skal også omfatte, at der er taget hensyn til retssikkerheden.

Skal det være relevant for offentligheden at få oplysningerne? Ja, det skal det. Man skal ikke komme med irrelevante oplysninger. Det vil gøre det svært for borgerne og forbrugere at orientere sig, og derfor skal de oplysninger, som formidles, også have en relevans.

Jeg håber på den måde at have holdt fast i, at regeringen naturligvis grundlæggende er optaget af retssikkerhedshensyn også på det her felt, som vi har været det hidtil, og det vil vi også være i det fremadrettede arbejde.

Der er rejst spørgsmål fra flere sider i forhold til fødevarerministerens overvejelser om ændringer i den eksisterende fødevarerlov. Jeg synes ikke, det er rigtigt for mig at gå i detaljer med det under en forespørgsel, der ikke er rettet til den ressortminister, der har en ny lov under udarbejdelse, der er sendt til høring. Men det er jo rigtigt, som hr. John Vinther påpegede, at jeg gennemgik retstilstanden under den nuværende fødevarerlov, herunder også, at alle klagemuligheder fuldt ud skulle være opbrugt, inden man offentliggjorde tilsynsresultater.

Men her er det jo sådan, og det spurgte fru Eva Kjer Hansen om: Bruger man de her oplysninger, evaluerer man det her, inden man overvejer at ændre på den retlige situation? Ja, det er sket. Der er gennemført en evaluering af de regler, som blev fastlagt i fødevarerloven med virkning fra 1. januar 2000, som fastlagt af Folketinget skulle evalueres omkring 1. juli i år. Der er gennemført en evaluering, som danner grundlag for høringen om det lovforslag, fødevarerministeren har udarbejdet. Og jeg synes, at det er rigtigt, at man så, når man kommer til lovbehandling af det, forhører sig hos ressortministeren om resultatet af den gennemførte evaluering af de regler.

Jeg synes, det er et rigtigt princip, som fru Eva Kjer Hansen her også er inde på, at man, inden man laver nye regler, så gør sig klart: Hvad er

det, man vil opnå med de nye regler? Hvad har erfaringerne været med de gamle regler? Kan man opnå de tilsigtede mål uden ny lovgivning? Er der adfærdspåvirkninger, man kan gennemføre i øvrigt uden lovgivning? Alt det er jo samlet ganske godt i den vejledning om høj lovkvalitet, som jeg på regeringens vegne efter opdrag fra statsministeren har udsendt til samtlige ressortministerier, et i øvrigt, synes jeg selv, meget spændende værk, som også lovgivere kan gøre sig bekendt med – det ligger også tilgængeligt på Internettet – når man vil se på, hvordan man sørger for at højne lovkvaliteten her til lands.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning. Og derefter går vi over til anden runde.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Da det for os er nogle vigtige principper, ville jeg godt have, om justitsministeren yderligere ville uddybe det, som justitsministeren sagde. Jeg er tilfreds med svaret, men vil godt have det uddybet, nemlig at man fra regeringens side er klart interesseret i, at det er gennemskueligt, at retssikkerheden følges, og at det er regler, som er brugbare.

Her vil jeg godt spørge, hvordan man så sikrer sig, at det sker i alle ministerier. For det første i forbindelse med, hvis der tale om en lov, om så Justitsministeriet også kontrollerer den slags ting, når lovene er til Justitsministeriets gennemsyn. Og for det andet, når det drejer sig om cirkulærer, i hvilket omfang man så er sikker på, at den intention, som justitsministeren her har givet udtryk for på regeringens vegne, også følges i hvert eneste ministerium.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Justitsministerens lille eksempel med det sammenklappelige løbehjul var meget sødt, men ikke særlig relevant. Jeg sagde netop i mit indlæg, at hvor der er en faresituation, kan offentliggørelse være på sin plads. Så svaret er ja. Efter omstændighederne kan det være relevant, at der sker offentliggørelse, når sammenklappelige løbehjul er til fare.

Men jeg vil vende spørgsmålet om. Skal det være alle tilfælde, også bagateltilfældene, hvor man kan lave offentliggørelse, uden at klageadgangen først er udtømt? Jeg synes, det er et me-